

L'EXPOSICIO DE NADAL

Enguany, com jam haviem enunciat, s'ha tornat a fer a la Biblioteca de l'"Hogar" l'exposició d'obres i col·leccions d'artesans aficionats a la pintura, escultura o a col·leccionar objectes.

L'exposició d'enguany a guanyat en molts aspectes a les anteriors. Mai com enguany havia estat tan proveïda d'obres i de noms representats, i no solament en nombre sino també en qualitat, l'exposició d'enguany ha estat millor que les p
resedents.

Hi havia 38 obres repartides de la manera següent: 20 quadros de pintura clàssica, 8 de pintura abstracta, 7 de dibuix, 2 escultures i una obra de decoració. a més a més, hi havia una col·lecció de papallones i una altra, interessantíssima, de periòdics de més d'un segle de història de periodisme català, i també una petita col·lecció arqueològica (8 destrals, una punta de fletxa de sílex i dues monedes íbers) de materials trobats dins el terme d'Artesa.

Amb total hi havia 12 artesans que exposaven. D'aquests, 6 ho feien per primera vegada. Dels que ja coneixem destacarem la Salla i la Morxe, notabement millorades i dels nous el desconcertant J. Niubó i l'Albert. A tots, però, la nostra més cordial enhorabona.

\$\$\$\$\$ \$\$\$\$\$\$ \$\$\$\$\$\$ \$\$\$\$\$\$

E N P R O I E N C O N T R A

de l'Exposició de Nadal

Perquè serveix tot això ? Em preguntava un bon amic que mirava l'Esposició, i em deia : " Tanta feina per a res !", "Malaguanyat temps perdut !" i etc. El meu amic, com molta gent, no pot comprendre que es fagin coses, tantes coses, que no deixen cap guany material, ja que estant tan acostumats a cobrar a bon preu les hores extraordinàries que es meravellen al veure a algú que perdi temps durant exposicions i que, a més de no cobrar hores guanyi més de cap, i per això els preguntés : " Què se'n trou de tot això ? ", " Això, agrada a la gent ? " i " No val la pena de fer-ho més ! ". Aquest amic, em deia el que ho sentit dir a molts. El meu amic, pensa com molts . . . Y bé, aquestes rialles són per contestar-los o almenys per intentar-ho.

Les persones som animals (que ningú s'ofengui) molt xafarders i amb un sentit de imitació fabulós, aquesta és la gran sort. Aquest sentit de xafarderia ens empony a observar, a mirar atentament, totes les coses que forcoixen la nostra curiositat, i quan ens adonem que aquestes coses les han fet éssers con nosaltres

som empenyuts per l'altra sentit nostre de la imitació a fer, "també necessites", coses semblants. Així, gràcies a aquesta dos sentits tan acusats que tonim, la raça humana a evolucionat, gràcies a aquesta dos sentits hem sortit de les caveres i hem deixat la prehistòria.

Fer, doncs, al nostre poble una exposició com la que hem fet enguany, com les anteriors, és ajudar a creixer la cultura a Artesa, és destapar futures vocacions d'artistes, és fer naixer inquietuts al jovent, demostrar, sobre tot als nens (que sempre són els que més freqüenten aquestes exposicions) que els objectes més insignificants poden tenir un interès i fins i tot un valor quan junt amb altres forma una col·lecció. És segur que si a Artesa es fessin freqüentment exposicions de mena diferent o amb materials distints, tendríem molts més joves dedicats a la pintura, escultura o senzillament aficionats a col·leccionar objectes.

Aquestes exposicions, no són temps perdut o malaguanyat. I no és tampoc l'exhibicionisme de " quatre " expositors que, en definitiva, són els únics que no guanyen res. Aquestes exposicions són per demostrar que Artesa evoluciona, que s'enriqueix culturalment, i sobre tot són necessaries per veure als indueïdes a agafar els pinzells o la pasta de modelar.

Si aquesta exposició d'enguany ha servit perquè tinguem una signatura més, d'un altra aficionat, en l'exposició de l'any vinent, ja no hauríem perdut el temps, ja estarem ben pagats. Segur que serà així.

~~~~~

la palmira captiva

Ho sabut de tu per una fotografia que avui m'ha arribat a les mans i ho sentit molta tristosa. Et veies tota coberta de neu, d'una neu que donava a tot el paisatge un ambient nadalenc i tu enmig, amb les fulles caigudes, derrotada i com qui enyora la casa llunyana.

Ets filla d'una terra calenta, on la neu pots ser la vas veure però, tan sols a les altes muntanyes que et guardaven, on els homes eren oberts i alegres, on s'obeïen les sàvies lleis de la naturalesa; fins que a les sostes de casa arribaron uns homes estranys, d'un color diferent dels que havies vist sempre, i que portaven, deien, el saber, la religió, l'ordre i tot el que, deien, no teníeu. I els vostres homes passar-en a ser esclaus, la llei de la natura fou doblegada per la llei dels homes i a tu et separaron de les teves germanes.

Deixares la teva casa onrera, on vaixell transpassares la mar i vindreres a adornar la casa d'un gros panxacontenta. I tu cada dia vas morint una mica més, lluny de la teva casa i dels teus germans en un clima que no t'és favorable.

Avui t'ho vist, i una gran tristosa m'ha omplert el cor pensant en tu i en els milers d'homes que com tu s'han vist obligats a deixar la seva casa i els seus

germans i afincar-se en una altra casa, obligats per la llei d'uns homes més forts que els han robat la llengua i la cultura i totes les institucions sagrades que els legaren els avantpassats. Abans de ser esclaus fugiren i en la fugida només trobaron l'esclavitud. Desde més enllà la mar estimen una casa avui esclavitzada i viuen pensant que no hi tornaran ja mai. El seu viure és una agonia sabent tan lluny la llar.

Si els homes no es fabriquessin lleis a la seva mesura no viurien els germans separats, ni es veurien les cultures ofegades, ni . . .

però perquè t'ho conto si d'això tu en saps més que jo ?

% % % % % % % % % % % % % %

HOMENATGE A POMPEU FABRA =====

Enguany, 1968, s'escau el primer centenari del naixement d'en Pompeu Fabra. Aprofitant aquesta circumstància a estat declarat l'any on curs, " ANY D'EN POMPEU FABRA " per tota Catalunya. Al seu honor, s'organitzaran tota mena d'actes, entre altres: S'editaràn llibres, es faran "bandarins", medalles, exposicions i es pronunciaran conferències a fi efecte que, per tots els racons i raconets on es parla la nostra llengua, se senti ressonar el nom del " Gran Mestre ", seny i ordonador del nostre idioma.

Els joves encarregats de l'estructuració d'aquest butlletí, han pensat que seria escaient fer també des d'aquestes pàgines un petit homenatge, l'" homenatge de l'A. C. LA FEMOSA " al Mestre. Així mateix hem pensat a publicar en cada butlletí una pàgina que parli d'en Fabra, de la seva obra o de la llengua catalana, així tindrem un tema més de conversa i un punt per a conèixer més la nostra gent i les nostres coses.

Pompeu Fabra va naixer a Gràcia el 20 de Febrer de 1868, en una torrota de la Travessera de Dalt. Morí a l'exili el 25 de desembre de 1948 a Prada (Catalunya del Nord,

Algú ha pogut dir que Pompeu Fabra ha estat per a la nostra llengua l'equivalent a tota una acadèmia.

Del temps de la Renaixença fins a la primera dècada del nostre segle, la llengua catalana, navegà sense timó al grat del buf de cadascú, o més o menys ondegada per la bona fe d'algún gramàtic aficionat. Sortosament en Prada de la Riba descobrí en Pompeu Fabra el filòleg que calia a la nostra llengua.

N O T I C I E S

Posem en coneixament de tots els socis, que el passat diumenge dia 21, s'obrí ja oficialment la Biblioteca.